

Avant, minyons!

Quan la guineu no en pot haver diu que són verdes. Així En Florentí, al veure que no pot arribar a consolidar el seu Centro Republicano, s'entreté critcant el nou edifici del Casal Regionalista, partint d'una sèrie de suposicions que no demostren res més que la petitesse de mires amb que desenvolupen la seva actuació política, tots aquests elements que s'han empenyat en volguer convertir en ideal la menjadora de Casa la ciutat.

Els encostipa an aquesta gent que les forces regionalistes consolidin la seva organització política i es parapetin en un baluart tant fort com el nou Casal Regionalista. Ells voldrien veure als nostres elements dividits, sense lloc social on organitzar les batalles contra els enemics de Catalunya. Ells, que no han pogut assentar el seu partit en fonaments sòlids, que no han pogut sustreure'l d'un personalisme immoral que l'incapacita per a poguer parlar en nom de cap idealisme, no poden comprendre com les forces regionalistes, en l'oposició es fortifiquen i s'engrandeixen, donant l'esplèndida demostració de la seva fortaleza en la soperba construcció del nou baluart del regionalisme. Ells això no ho digereixen, no ho comprenen, acostumats com estan a no poguer portar mai cap obra a terme, que no sigui comptant amb els cabals de la ciutat.

I com que no comprenen ni digereixen tot això, d'aquí ve que en el seu despit aprofitin totes les ocasions per a fer quatre ciniques manifestacions en contra de la nostra organització política. Els fem nosa i no saben com cantar-

nos les absoltes. Saben que molt prompte els han d'escombrar de la casa gran i patalejant, patalejant, van demostrant el temor que 'ls invadeix de que l'escombrada sigui forta i duradera.

Nosaltres ja sabem al comensar les obres del nou Casal, que l'aspirant a cronista de la ciutat que cada dia està insultat a la gramàtica i al sentit comú en el òrgue de la colla fluista, havia de fer nos objecte de la seva crítica. Aquest individu que parla de tot sense entendre de res, no podia deturar-se davant de la magnífica obra del Casal nou. D'una manera o altre ell havia de llensar unes escupinades de despit. Es massa gran tot allò, perquè la seva ànima envilida per totes les misèries, no vegi aquella bandera barrada que oneja al cim de la torre del baluart del regionalisme, una constant amenaça per la seva baixa actuació.

Ja poden dir el que vulguin, En Florentí i la seva gent. Malgrat el seu despit, el Casal serà cada dia més fort i més gran fins a ofegar amb la seva força a tots aquests elements xores i caducs que han vingut corrompent i enverinant les costums polítiques de nostra volguda ciutat.

Els partits que no més es nodreixen d'odis i baixeses, que no més aspiren a fer servir les corporacions populars de puntals del més repugnant personalisme, són partits morts. I no serà pas el Casal l'entitat que 'ls negui la caritat de posar la bandera a mig pal, en la hora del seu proper enterrament.

Sou, vosaltres, bons catalans de Manresa, els bons manresans, els que us heu de preocupar un poc més del nostre Orfeó. Sinó ho feu vosaltres qui ho farà? Els que ens són obertament contraris i s'esforcen fent-lo mal passar? Els que estan a l'aguait de tota circumstància per a sotscaçar tot el que constitueix nostre laboratori espiritual perquè saben que en ell fent bona gent fem bona Patria?

Salvador Perarnau.

Manresa i juliol 1919.

L'actitud del Govern

L'anulació d'actes

La situació lamentable del ministre de Gràcia i Justícia confessant, implícitament, que havia fet presió sobre el Tribunal d'Actes del Suprem ha evidenciat l'actuació d'aquest Govern.

Les actes dels nacionalistes i regionalistes són anulades amb tota injustícia en tant que les més brutes dels dinàstics són aprovades mentre amb l'aprovació s'eviti la proclamació d'un nacionalista.

El Tribunal Suprem no guanya res amb aquest paper que li fan fer.

Però algunes actes com les de Castellterçol, Benabarre, Durango, Marquina, etc., són mostres del concepte que a Espanya es té de la justícia.

Però nosaltres som més forts, com més ens maltracten. I el dia de la justícia arribarà.

S'equivoquen si creuen que ens hem de rendir.

Publicacions de l'«Editorial Minerva», S. A.
Acaba de sortir
La ciutat castellana entre totes les matames...
per J. Senador Gómez.
Preu 3 pessetes
Llibreria Torra.—Manresa.

Avant, minyons! La Pàtria no s'és pas aturada en el camí ascensional emprés per a la consecució de les nostres llibertats. El nostre poble acaba d'escriure una bella jornada de la seva Història. El nostre poble ha triomfat, perquè la victòria del diumenge no és el triomf d'un partit, d'una escola, no; és el triomf de tot un poble, d'un poble que's redressa dignament davant les injustícies i violències d'un Poder que impideix la compenetració dels homes de bona voluntat.

Com n'és de reconfortadora aquesta nova victòria. Quan els nostres ulls es fixen en l'espectacle mexicà de la política madrilenya, una esgarrianga, un calfred, una temor inaudita invadeix tot el nostre ser, i pressentim l'esfondrament d'aquest estat de coses, la desfeta immediata d'aquest desgraciat estat espanyol, pressentim com ens anem fatalment al caos més desconcertador. Com serà possible resistir aquesta guerra econòmica que s'apropa, molt més terrible que la sostinguda en els camps de la vella Europa, si en la pròxima revisió aranzelària aquests governs del centre es proposen matar la nostra indústria, que és la nostra vida?

Sols aquesta Mancomunitat, aquest Govern nostre, és l'única esperança, és el sol faret que ens il·lumina i il·luminarà els altres pobles de l'Espanya decadent en aquestes tenebres en que ens veurem submergits; és la base sòlida, prestigiosa, sobre la qual, deurà assentar-se la reconstitució de l'Estat espanyol.

Veu's-aquí, lector, la immediata transcendència de les eleccions passades. Si no es lograva portar a n'aquestes institucions homes ben nostres, que fessin prevaldre el nostre sentir i el nostre pensar, la sola esperança que teníem s'hauria esvaïda i hauríem restat en mig la confusió, essent juguet de les ones revoltades del mar tempestuós.

Empró, no, hem triomfat; el nostre poble ha reafirmat la seva catalanitat essencial, ha ratificat la seva voluntat, vol viure i perquè vol viure ha fet una afirmació de fé en els nostres capdavanters, en els nostres homes. Molts districtes han reivindicat la taca del primer de juny. El predominí de la U. M. N. fou circumstancial, fou producte del favor oficial i del soborn més escandalós. Quan la ocasió s'ha presentat, aquests districtes han demostrat que no volen ser feudes d'aquesta entitat anti-catalana.

Catalans, esperem! Prompte vindrà l'aurora esplendorosa en que, assolida la nostra Autonomia, la senyera barrada onejarà triomfalment pels aires, empenya pels vents de llibertat. I el poble al seu redós entonarà a chor la cançó nostra:

Servem la Pàtria Catalana,
Avant, minyons, avant!

J. MONTANER P.

Quaderns d'estudi

Periòdicament la Direcció d'Instrucció Pública i Consell de Pedagogia de nostra Diputació escampa en el sumari nodrims per al nostre poble; en el darrerament rebut s'hi remou com sempre l'afany de fer cultura i donar fermesa als millors sentiments.

Projecte de funcionament de l'institut d'orientació professional: A fi d'engalar tota energia per mor de no perdre en va cap esforç, la Diputació de Barcelona s'empenh a tasca de bastir i montar un Institut d'orientació i afavorir en gran manera a l'obrèr.

Abastament es propala el projecte digne de tota lloa i del desig, de que tant de bó, pugui ser un terme ço que's ara un comensament.

ESPARCES

Oda a les campanes

Les campanes del meu poble les recordo cada jorn, es llur dança pura i noble tota llum canta a l'entorn, per besar-les cada dia; per besar-les en la nit lluna clara, bona i pia abandona el seu bon lit. Les campanes agraïdes a trenc d'aur obren el cant; i del rou son tant humides, gairebe van regalant; les estrelles entrístides van morint a cada instant.

ESTRE.

La Junta d'aranzels i valoracions

Telegrama de la Mancomunitat

S'ha dirigit al president del Consell de ministres el següent telegrama:

«El Consejo Permanente de la Mancomunidad de Cataluña protesta ante el Gobierno de la preterición injusta de que ha sido objeto la industria catalana, primera en España, en la constitución de la Junta de Aranceles y Valoraciones y reclama sea corregida esta injusticia dando a nuestros industriales la participación que les corresponde, no a título de privilegio sino por elemental razón de equidad. Al propio tiempo lamenta este Consejo que todo aquello que constituye el patrimonio espiritual y material de Cataluña, sea frecuentemente tratado con indiferencia cuando no con hostilidad por los organismos centrales.—El presidente, J. Puig y Cadafalch.»

Reforma orgànica dels municipis i sindicacions obreres

S'han llegit al Senat dos projectes de llei.

Un es refereix a la reforma orgànica dels municipis i ajuntaments. Té només un article, que diu:

«Dentro del plazo y con sujeción a las 22 bases que fija el artículo primero del proyecto de 20 de enero del corriente año, presentado a las Cortes por el presidente del Consejo de ministros, será publicada y puesta en vigor la reforma orgánica de los municipios y ayuntamientos.»

L'altre projecte es refereix a la constitució de sindicats obrers i disposa que tots els obrers inclosos en el cens de cadascuna de les agrupacions professionals que es formin, serán successivament invitats a que, reunint-se en assemblea especial, constitueixin el sindicat de llur ofici.

Per això designarán representants amb facultats per a tractar amb els patrons i amb els poders públics.

Quan els obrers contraris als sindicats sumin més de la cinquena part del cens o quan no s'aconsegueixi fusionar en un els sindicats existents dintre la mateixa agrupació professional, es requerirà els congregats perquè arbitrin un procediment que permeti elegir entre ells al comité representatiu de tots ells.

L'exèrcit de Danikin

Londres, 9. — L'exèrcit de Danikin s'ha apoderat de la població de la Balachoff, capturant 70 canons i abundant quantitat de municions.

Al front de Kratchoff, ha avançat l'exèrcit més de 40 milles.

Els problemes andalusos

Es disolen tots els partits monàrquics i es creen directoris en diferentes poblacions

Els «Sol» publica el següent telegrama:

«Córdoba. — En Puente Genil, un importante pueblo del distrito de Lucena, a consecuencia de la situación social, se han disuelto todos los partidos monárquicos y se ha creado un directorio para defender los intereses de la población.

El directorio ha sido elegido plebiscitariamente.

Análoga conducta se proponen seguir otros pueblos de la provincia, en vista de la situación creada por el abandono en que las agrupaciones políticas dejan los problemas andaluces.»

Els espartacistes assalten presons militars

París, 10. — Comuniquen de Hanover que les tropes que arribaren a aquella capital foren atacades pel poble, que intentà desarmar-les. La força es veié obligada a fer foc, causant alguns morts i ferits.

Els espartacistes assaltaren les presons militars, posant en llibertat als detinguts i cremant alguns plecs de papers relatius als encartats polítics. Després, amb els mateixos propòsits, es dirigiren a la presó civil, però foren rebuts a trets per la tropa, que els causà diversos morts.

Els espartacistes es van veure obligats a retirar-se.

Si hagués triomfat l'Alemanya

El tinent Guillem Viola publica un article en un periòdic de Viena en el qual declara que alguns oficials alemanys, patriòtes però sobre tot sincers, li han manifestat que si les condicions de pau imposades pels Govern aliats són molt dures, les que Alemanya, per sa part, hauria imposat, en el cas que la guerra s'hagués resolt per una victòria al seu favor, haurien estat més dures encara.

Consell al Palau

Madrid, 10.

Com a dijous, s'ha celebrat aquest matí al Palau Consell de ministres.

El senyor Maura, en son discurs, ha al·ludit a la ratificació del tractat de la pau per l'assemblea alemanya de Wilmars.

Respecte d'Espanya, ha donat compte dels debats d'ahir en ambdues Cambres i dels desordres de Puebla Larga.

El dret de totes les nacions a formar part de la Lliga

Nova York, 10.

El Congrés de la Federació pan-americana del Treball, va aprovar, per unanimitat, una proposició de Samuel Gompers, estipulant que totes les nacions de l'Univers son elegibles per a la Lliga de les Nacions.

— PERSIANES cadaneta verdes classe extra-forta fusta Flandes. Magatzema Jorba i Pich.